

Poetul

Nelu Preda

Din ascuțimea penei scrie stihuri
Măiastre sau mai calpe uneori
El sufletul l-așterne-n versuri
Ce mângâie tacit ca niște flori.

Cuvântu-l modelează-n noapte
Neliniști și trăiri transfigurând
Se-aud apoi ușor în șoapte
Prin troznetul din sobă îngânând.

Nu vrea nici glorie, nici faimă
Vrea doar ca versul său să fie
Cu înțeles, să aibă noimă
Și-un dram din cea filozofie

Folositoare-n ale vieții
Nu doar cuvinte sunătoare
Cotabile la cursul pieții
Brizbrizuri nefolositoare.

Să-i spuneți dacă-l întâlniți
Că-i sunteți cititor fidel
Iar versul mult i-l prețuiți
Și sunt puțini cum este el.

Va ști atunci că n-a muncit
În van la versu-i frământat
Ecoul fiind acel dorit
Efortul binecuvântat.